

Preben Møller Hansen (FK):

Det er rigtigt, som det er anført, at det er det mest omsiggribende direktiv, der overhovedet er kommet, og det er i og for sig nøglen til at åbne det såkaldte indre marked inden udgangen af 1992. Derfor føler jeg det ejendommeligt, når man fra tilhængernes side giver udtryk for, at de ikke forstår det, det drejer sig om, at de har en begrænset viden. Det må vel være sådan, at man, når man går ind for en ting, så også ved, hvad det er, man går ind for.

En af de ordførere, der var heroppe, hr. Niels Helveg Petersen, gav udtryk for, at han ikke vidste, hvad en maskine var. Det kommer ikke bag på mig. Men at han blotter sin dumhed for alt folket, fatter jeg ikke noget af. Men det er jo op til hr. Niels Helveg Petersen at blotlægge sin manglende viden over for alt folket.

I diskussionen har der også være andre underfundige tiltag. Hr. Glistrup gav udtryk for, at der var en vis usikkerhed her i salen hos de partier, der havde haft ordet indtil nu. Han kunne godt forklare, at der kom et parti senere, og det er det, jeg repræsenterer, Fælles Kurs, hvor der ikke er nogen usikkerhed.

Der var en vis usikkerhed, og det blev karakteriseret som, at der stod en mand på en vippe 20 m over svømmebassinets overflade og ikke rigtig vidste, om han skulle hoppe eller lade være. Der var nogle, der ville skubbe, og der var nogle, der ville hive ham tilbage.

Det er faktisk et ganske udmærket billede af dette Folketing. Det, man bør gøre i en sådan sag, er selvfølgelig at undersøge, hvor mange centimeter vand der er over bunden, og om manden, når man skubber ham ud, har mulighed for at overleve. Men det var altså ikke det, der tegnede hr. Glistrups billede. Det var det andet.

Det direktivforslag, vi her beskæftiger os med, mener vi i Fælles Kurs at vi må vende os imod med al den styrke, vi overhovedet kan. Det, vi oplever her, er, at man lægger an til, at de store monopoler – sådan som hr. Gade fra SF ganske rigtigt påpegede – at de store, multinationale maskinfremstillende fabrikker vil få afgørende indflydelse på formuleringen af de forskellige standarder. Det er selvfølgelig rigtigt. Ingen skal være i tvivl om det. De store koncerner i Tyskland og Frankrig skal selvfølgelig nok komme til at bestemme, hvordan det skal være.

Det, man skal hæfte sig ved, er nogle af de bemærkninger, som ikke en eneste af partiernes ordførere overhovedet har nævnt, men det er vel, fordi befolkningen ikke skal vide, hvad der egentlig står. Det er bedre at komme med al den udenomssnak i stedet for at konkretisere.

Hvad er det egentlig, der står? Der står:

»Direktivforslaget bygger på en ordning, hvorefter fabrikanten eller hans i Fællesskabet etablerede repræsentant selv erklærer, at produktet er i overensstemmelse med direktivets sikkerheds- og sundhedskrav«.

Det vil altså sige, at nu skal den, der fremstiller maskinen, sige: Jamen de er gode nok de maskiner, kære venner, så dem kan I roligt bruge. Men i det øjeblik der bliver slået mennesker ihjel, kan man gribe ind og påpege, at de ikke opfyldte betingelserne. Det svarer nøjagtigt til, at man dækker brønden til, når barnet er druknet. Det er igen kendetegnende for de debatter, der er i det her Folketing, når vi drøfter EF-anliggender.

Dér er det da rigtigt, som hr. Glistrup udtalte, at her i Folketinget er der ét parti, der ikke ligger under for fabrikanterne i Tyskland, Frankrig, Italien eller andre steder. Vi ligger kun under for det danske folk. Det er det danske folks fremtid, vi her drøfter, og det er mere vigtigt for os end alt muligt andet at tale det danske folks sag.

Det danske folk har vist en evne til at skabe et samfund, hvor man har et sikkerhedsnet under den enkelte borger, og vi er gået forud med miljøpolitik, sikkerheds- og sundhedskrav gennem årene. Det vil sige, at vi har haft evnen til at skabe et samfund, som efter vor opfattelse kan videreudvikles, men det kan vi kun gøre, for så vidt vi ikke frasiger os vores egen selvbestemmelsesret og overlader den til overnationale myndigheder syd for grænsen.

Man har selvfølgelig ret, når man påpeger, at der kun er ét parti her i landet, der taler dansk, der taler det danske folks sag, og det er det parti, jeg repræsenterer.

Jeg forstår udmærket godt, at Socialdemokratiet i LO-bladet kritiserer SF og siger, at de er utroværdige. Jeg synes, det er rigtigt, at man konkret påpeger, at SF er et utroværdigt parti, fordi det har dobbelte stillinger her og dér og alle vegne. Jeg tror, at den artikel, der stod i LO-bladet, har haft sine negative virkninger set fra et dansk synspunkt, men positive virkninger set fra EF-tilhængernes synspunkt.